

ОТ ВЗАИМНОПРОНИКНАТИ, ДИФЕРЕНЦИРАНИ, ИНТЕГРИРАНИ И КООРДИНИРАНИ МАТЕРИАЛНИ СИСТЕМИ ОТ НИЗХОДЯЩ ПОРЯДЪК, ВСЯКА ОТ КОИТО ВЗАИМОДЕЙСТВУВА ПО НАЙ-ТЕСЕН НАЧИН С ОСТАНАЛИТЕ И ВСЯКА ОТ КОИТО ИМА СВОЕ СОБСТВЕНО ОТРАЖЕНИЕ. ИНТЕГРАЦИЯ НА ОТРАЖЕНИЯТА НА СИСТЕМИТЕ ОТ НИЗХОДЯЩ ПОРЯДЪК ПРЕДСТАВЛЯВА ЦЕЛОСТНОТО ОТРАЖЕНИЕ НА ОРГАНИЗМА, КОЕТО СЕ ИЗРАЗЯВА ЧРЕЗ ВЪНШНО-ОТВЕТНИТЕ РЕАКЦИИ НА НЕГОВИТЕ СТРУКТУРИ И ФУНКЦИИ. ТЕЗИ ВЪНШНО-ОТВЕТНИ РЕАКЦИИ ПРЕДСТАВЛЯВАТ СЪВКУПНОСТ ОТ МЕХАНИЧНИ, ФИЗИЧНИ, ХИМИЧНИ И ФИЗИКО-ХИМИЧНИ ПРОЦЕСИ, КОИТО ЧРЕЗ ФИЛО- И ОНТОГЕНЕЗАТА ВЗЕМАТ РАЗЛИЧНИ ФОРМИ, СЪОБРАЗНО РАЗЛИЧНИТЕ СТЕПЕНИ НА ДИАЛЕКТИЧНОТО РАЗВИТИЕ НА ЖИВАТА МАТЕРИЯ.

РАЗГЛЕЖДАНИ МЕТАФИЗИЧНО, ВЪНШНО-ОТВЕТНИТЕ РЕАКЦИИ ВОДЯТ КЪМ ИДЕАЛИСТИЧНО ИЛИ ГРУБО МЕХАНИСТИЧНО СХВАЩАНЕ НА ЖИВОТА. РАЗГЛЕЖДАНИ В СВЕТИЛИНАТА НА МАРКСИЧЕСКИЯ МЕТОД И УЧЕНИЕ, ВЪНШНО-ОТВЕТНИТЕ РЕАКЦИИ ВОДЯТ КЪМ ПРИЗНАВАНЕ НА ОТРАЖЕНИЕТО КАТО ОСНОВНО И КАЧЕСТВЕНО СПЕЦИФИЧНО СВОЙСТВО НА ЖИВАТА МАТЕРИЯ. ОТРАЖЕНИЕТО ВЪНШНО-ОТВЕТНИТЕ РЕАКЦИИ НА ОРГАНИЗМА И ЖИВАТА МАТЕРИЯ МОЖЕ ДА СЕ СХВАНЕ САМО ПО ЛОГИЧЕСКИ ПЪТ, ЧРЕЗ АНАЛИЗ НА ТЕЗИ РЕАКЦИИ. ТО СЕ ИЗРАЗЯВА В ОТНОСИТЕЛНАТА БИОЛОГИЧЕСКА ЦЕЛЕСЪОБРАЗНОСТ, В СПЕЦИФИЧНОТО ИНТЕГРИРАНЕ И КООРДИНИРАНЕ НА МЕХАНИЧНИТЕ, ФИЗИЧНИТЕ, ХИМИЧНИТЕ И ФИЗИКОХИМИЧНИТЕ ПРОЦЕСИ, ОБРАЗУВАЩИ В СВОЯТА СЪВКУПНОСТ ВЪНШНО-ОТВЕТНИТЕ РЕАКЦИИ. ОТНОСИТЕЛНАТА БИОЛОГИЧНА ЦЕЛЕСЪОБРАЗНОСТ В РАЗВИТИЕТО, ИНТЕГРИРАНЕТО И КООРДИНИРАНЕТО НА ОТДЕЛНИТЕ МЕХАНИЧНИ, ФИЗИЧНИ, ХИМИЧНИ И ФИЗИКОХИМИЧНИ КОМПОНЕНТИ НА ВЪНШНО-ОТВЕТНИТЕ РЕАКЦИИ ПРЕДСТАВЛЯВАТ ИМЕННО ОТРАЖЕНИЕТО, КОЕТО ЗАПАЗВА, ВЪЗОБНОВЯВА И ВЪЗПРОИЗВЕЖДА ОСНОВНОТО ПРОТИВОРЕЧИЕ И ЕДИНСТВО МЕЖДУ ПРОЦЕСИТЕ НА АСИМИЛАЦИЯТА И ДИСИМИЛАЦИЯТА В ОРГАНИЗМА И ЖИВАТА МАТЕРИЯ. ОТ НАЗАНОТО СЛЕДВА, ЧЕ ОТРАЖЕНИЕТО И ВЪНШНО-ОТВЕТНИТЕ РЕАКЦИИ СА ДАДЕНИ В ДИАЛЕКТИЧНОТО ЕДИНСТВО НА ДВИЖЕНИЕ И МАТЕРИЯ. ПРОМЕНЕТЕ В ДАДЕНИ КОМПОНЕНТИ НА ВЪНШНО-ОТВЕТНИТЕ РЕАКЦИИ ВОДЯТ КЪМ ПРОМЕНИ НА ОТРАЖЕНИЕТО, НО ПРОМЕНЕТЕ В ОТРАЖЕНИЕТО ВИДОИЗМЕНЯТ ОТ СВОЯ СТРАНА ОСТАНАЛИТЕ КОМПОНЕНТИ НА ВЪНШНО-ОТВЕТНИТЕ РЕАКЦИИ.

НАЙ-СЪБИТЕ ФОРМИ НА ОТРАЖЕНИЕТО, ИМАЮЩЕ ЗНАЧЕНИЕ ЗА ВСИЧКИ СТЕПЕНИ НА ДИАЛЕКТИЧЕСКОТО РАЗВИТИЕ НА ЖИВАТА МАТЕРИЯ, СЕ ИЗРАЗЯВАТ В ПРОЦЕСИТЕ НА НАСЛЕДСТВЕНОСТТА, ИЗМЕНЧИВОСТТА И ПРИПОСОБЯВАНЕТО КЪМ ОКОЛНАТА СРЕДА. ПРИПОСОБЯВАНЕТО КЪМ ОКОЛНАТА СРЕДА МОЖЕ ДА СЕ ОСЪЩЕСТВИ КАТО ОТНОСИТЕЛНО ПРОГРЕСИВНО И ОТНОСИТЕЛНО РЕГРЕСИВНО РАЗВИТИЕ, НАСОЧЕНО И В ДВАТА СЛУЧАЯ КЪМ ОСИГУРЯВАНЕ НА ВИДА, КЪМ ЗАПАЗВАНЕ, ВЪЗОБНОВЯВАНЕ И ВЪЗПРОИЗВЕЖДАНЕ НА ОСНОВНОТО ПРОТИВОРЕЧИВО ЕДИНСТВО МЕЖДУ ПРОЦЕСИТЕ НА АСИМИЛАЦИЯ И ДИСИМИЛАЦИЯ, ХАРАКТЕРИЗИРАЩО СПОРЕД ЕНГЕЛС СЪЩНОСТТА НА ЖИВАТА КАТО ФОРМА НА СЪЩЕСТВУВАНЕТО НА БЕЛЪЧНИТЕ ТЕЛА.

НО СЪОБРАЗНО СТЕПЕНТА НА ДИАЛЕКТИЧНОТО РАЗВИТИЕ НА ЖИВАТА МАТЕРИЯ ОТРАЖЕНИЕТО МОЖЕ ДА ВЗЕМЕ И ДРУГИ ФОРМИ, ИЗРАЗЯВАЩИ СЕ НАПРИМЕР В НЕРВНО-ДИНАМИЧНИТЕ ПРОЦЕСИ НА ПРОСТИТЕ РЕФЛЕКСИ, СЛОЖНИТЕ РЕФЛЕКСИ, ИНСТИНКТА, УСЛОВНИТЕ РЕФЛЕКСИ, ПАМЕТ, МИСЛЕНЕ, НАУЧНО И ХУДОЖЕСТВЕННО ВЪОБРАЖЕНИЕ. В ОСНОВАТА НА ЦЯЛА РЕДИЦА ОТ ДРУГИ ЧИСТО БИОЛОГИЧНИ ПРОЦЕСИ, КАТО НАПР. МОРФО-ФИЗИОЛОГИЧНИТЕ ПРОМЕНИ НА ОРГАНИТЕ, ФИЛЕМБРИОГЕНЕЗАТА, ВЕГЕТАТИВНОТО И ПОЛОВОТО РАЗМНОЖЕНИЕ, РЕГЕНЕРАЦИЯТА, ТРАНСПЛАНТАЦИЯТА И ПР. ЛЪЖИ ПАК ОТРАЖЕНИЕТО КАТО ОСНОВНО И СПЕЦИФИЧНО СВОЙСТВО НА ЖИВАТА МАТЕРИЯ И ОРГАНИЗМА ДА ВИДОИЗМЕНЯТ КОМПОНЕНТИТЕ НА ВЪНШНО-ОТВЕТНИТЕ СИ РЕАКЦИИ ПО ТАКЪВ НАЧИН, КОТО ДА СЕ ГАРАНТИРА ПРЕДЪЛЖАВАНЕТО НА ЖИВОТА И ЗАПАЗВАНЕТО НА ОСНОВНОТО ПРОТИВОРЕЧИЕ МЕЖДУ АСИМИЛАЦИЯ И ДИСИМИЛАЦИЯ.

АЛА НЕ ТРЯБВА ДА СЕ МИСЛИ, ЧЕ ОТРАЖЕНИЕТО ВЗЕТО САМО ПО СЕБЕ СИ ПРЕДСТАВЛЯВА АКТИВЕН, ЧИСТО ВЪТРЕШЕН ФОРМООБРАЗУВАЩ ФАКТОР, КОИТО Е РАЗНООБРАЗИ ЖИВАТА МАТЕРИЯ ЧРЕЗ ЕВОЛЮЦИЯТА, СЪЗДАВАЙКИ НЕВЪОБРАЗИМО МНОЖЕСТВО ОТ НАЙ-РАЗЛИЧНИ СТРУКТУРИ И ФУНКЦИИ, БЕЗ УЧАСТИЕТО НА ОКОЛНИТЕ УСЛОВИЯ. ОТРАЖЕНИЕТО Е СПЕЦИФИЧНО СВОЙСТВО НА ЖИВАТА МАТЕРИЯ, КОЕТО ВЪЗНИКВА ЗАКОНОМЕРНО САМО ПРИ ОПРЕДЕЛЕНИ УСЛОВИЯ НА ОКОЛНАТА СРЕДА И НЕ МОЖЕ ДА СЪЩЕСТВУВА БЕЗ НЕПРЕСТАННОТО ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ С ТАХ. ОТРАЖЕНИЕТО Е САМО ТЕНДЕНЦИЯ, НАПЪН КЪМ ЗАПАЗВАНЕТО, ВЪЗОБНОВЯВАНЕТО И ВЪЗПРОИЗВЕЖДАНЕТО НА ПРОТИВОРЕЧИВОТО ЕДИНСТВО МЕЖДУ АСИМИЛАЦИЯ И ДИСИМИЛАЦИЯ. ФОРМООБРАЗУВАЩИЯТ ФАКТОР КОИТО ПРЕЗ ЕВОЛЮЦИЯТА РАЗНООБРАЗЯВА, ПРИПОСОБЯВА И ПОВИШАВА СТРУКТУРИТЕ И ФУНКЦИИТЕ, НЕ Е НИТО САМО ОТРАЖЕНИЕТО, НИТО САМО ОКОЛНАТА СРЕДА, А ЕДИНСТВОТО МЕЖДУ ОТРАЖЕНИЕ И ОКОЛНА СРЕДА. НАДЦЕНЯВАНЕТО НА ОТРАЖЕНИЕТО ВОДИ КЪМ ИДЕАЛИЗЪМ, А ПОДЦЕНЯВАНЕТО НА ОКОЛНАТА СРЕДА - КЪМ МЕХАНИЦИЗЪМ.

ДРУГО ВСЕОБЩО И НЕНО ПРИ ВСИЧКИ СТЕПЕНИ НА ДИАЛЕКТИЧНОТО РАЗВИТИЕ НА ЖИВАТА МАТЕРИЯ СВОЙСТВО НА ОТРАЖЕНИЕТО Е ОБРАЗЪТ. ЧРЕЗ "ОБРАЗА" ОР